

[Buhl.]

mærket tilfreds med det Forslag, der foreligger, at man ikke har følt nogen som helst Trang til at gaa ind i yderligere Forhandling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rentelovgivningen siger den ærede Ordfører nu — det samme sagde ogsaa det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) —, at han kan ikke forstaa det Standpunkt, som jeg og mit Parti har indtaget i denne Sag, nemlig at vi finder det urimeligt og uforsvarligt at opgive Rentelovgivningen. Man henviser til, at saadan som Forholdene har udviklet sig, er der i Virkeligheden ikke andet at gøre. Jeg vil nu dertil for det første sige, atovre i Folketinget for ikke saa længe siden var Venstre dog enig med os om, at Renteloven burde forlænges til December; hvis den var blevet forlænget, og hvis Forholdet havde været det, at Pengemarkedet, Børsverdenen, de Mennesker, som disponerer over de store Pengemidler, virkelig havde troet, at der bag Kravet om Rentesænkning stod et Flertal i begge Rigsdagens Ting, som vilde og som var i Stand til at føre den Sag igennem, saa havde Rentesænkningen kunnet føres igennem, og saa havde Konverteringen kunnet føres igennem. Det er Venstres store Ansvaret i denne Sag over for de forskellige Konverteringsforslag, det ene efter det andet, at man aldrig har villet det, det kom an paa, at man aldrig har villet sætte den Magt bag, der skulde til. Man kunde have gjort det sidste Aar, man kunde have gjort det i Eftersommeren 1933, og man kunde ogsaa have gjort det under de sidste Konverteringsforhandlinger. Man kunde efter min Mening have tvunget Sparekasserne ind i den Støtte til Konverteringen, som var nødvendig, hvis man havde villet gøre det. Hvis man havde villet staa bag Kravet om yderligere Rentesænkning og støtte den Rentepolitik, der var nødvendig for at gennemtvinge Konverteringen, saa var den blevet gennemført. Det psykologiske Moment spiller selvfølgelig en ganske overordentlig stor Rolle i en saadan Sag. Naar Folk skal disponere over store Pengemidler, saa disponerer de under Hensyn til de Muligheder, de regner med for den kommende Tid, og hvis man havde regnet med, at Rentesækningspolitikken vilde blive ført igennem, saa havde Situationen ligget ganske anderledes, end den ligger i Dag.

Jeg forstaaer i og for sig godt det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange). De Konservative har jo altid fastholdt det Standpunkt, der er blevet karakteriseret af den højtærede Indenrigsminister: man mener, at det hele maa gaa sin skæve Gang eller

sin lige Gang, efter som Forholdene udvikler sig. Medens man i alle andre Forhold, som det ogsaa blev fremholdt, søger at gribe regulerende ind for at opnaa en Afspænding af de Forhold, som hele den store Krisesituation i øvrigt har skabt, saa skal Afspændingen her ske paa den Maade, at Tvangsauktionerne faar Lov at gaa deres Gang, og at man i det hele taget lader Kræfternes frie Spil raade.

Det har derimod ikke været og ikke kunnet være det Standpunkt, man indtog fra Venstres Side; men det beklagelige er, at man ikke har villet sætte den fornødne Magt bag Rentesænkningens kravet for at føre det igennem. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører (Hauch): Mener den ærede Ordfører i Dag, at det, som Situationen er, er naturligt og rimeligt, at Renteloven løber ud den 15. Juli? Er det det ærede Medlems Mening, at den Bestemmelse, som nu er truffet, med de Konsekvenser, som deraf følger, er naturlig og rimelig? Jeg vilde jo ikke tro, at det til Dato eller i alt Fald indtil for en Uges Tid siden var det ærede Medlems Opfattelse. Jeg vilde ikke tro, at det ærede Medlem Uger igennem havde slidt; som jeg tror, han har gjort det, af karsken Bælg i sit Parti for at faa tilvejebragt en anden og bedre Ordning ogsaa med Hensyn til Rentelovgivningen, end Tilfældet blev, hvis han ikke mente, at der ogsaa nu var Basis for at fastholde Kravet om den Rentelovgivning, som man har sluppet. Men det er jo muligt, at der i de sidste Dage er sket en Ændring i det ærede Medlems Opfattelse paa dette Punkt. Det var ganske interessant at faa at vide, om det er Tilfældet.

Lange: Naar det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Buhl) nu igen kom ind paa at skildre Udvalgsforhandlingerne, er jeg desværre ikke i Stand til at imødegaa ham, da det ligger uden for det, vi kan beskæftige os med her, hvad der er blevet sagt fra de forskellige Sider inden for Udvalget. Men jeg kan fastholde min Udtalelse fra før; jeg synes stadig, at den ærede Ordførers Opfattelse af, hvad der er foregaaet, er meget fantasifuld. Men at det Forslag, som vi i i Dag faar gennemført, er præget af konservative Anskuelse, er præget af de Indvendinger, vi har gjort mod tidligere Forslag, det er der vel ingen, der vil rejse Tvivl om, heller ikke Partiet Venstre. Det er jo altid saaledes, naar man naar til en Overenskomst, at Forslagene bliver præget af de forskellige Opfattelser, der har gjort sig gældende, og med Hensyn til dette Forslag tror jeg, der ikke har været nogen stor